

Renier Izeboud is 35 jaar en werkt als inspecteur grensoverschrijdende criminaliteit in Breda, om precies te zijn bij het basisteam Markdal van de politie-eenheid Zeeland West-Brabant. Hij woont in Zwijndrecht, samen met brigadier van politie Lesa en vier kinderen. 'Ik heb echt blauw bloed volgens mij. Ik zou niet weten wat ik anders zou moeten doen dan bij de politie werken.'

MISDAAD KENT GEEN GRENZEN

'Met een leeftijd van 17 jaar en drie maanden was ik eigenlijk te jong om toegelaten te worden tot de opleiding tot surveillant,' vertelt Renier. 'Dat scheelde drie maanden. Toch werd ik aangenomen, omdat er plotseling een plek vrij was gekomen op de opleiding van negen maanden in Leusden. Het ging allemaal heel snel. Zo snel zelfs (drie weken) dat m'n moeder niet eens een beetje aan het idee kon wennen dat ik al zo jong het huis uit ging. Zo was ik al vroeg weg uit Zeeland en woonde ik van het ene op het andere moment in de 'zusterflat'. Mede daardoor ben ik vroeg volwassen geworden.'

GEEN KANTOORTIJGER

De snelheid waarmee zijn loopbaan bij de politie begon, heeft Renier daarna weten vast te houden. Inmiddels is hij operationeel expert in de rang van inspecteur. Leiding geven aan een team hoort daarbij. 'Een kantoortijger ben ik nog steeds niet, hoewel dat uiteraard meer geworden is in deze functie en wat daar als portefeuillehouder zoal bij hoort. Buiten op straat werken vind ik nog steeds het mooiste wat er is. Daar kun je van nut zijn voor mens en maatschappij.'

Die praktijk heb je volgens Renier ook nodig om leiding te kunnen geven aan een team. 'Je moet weten wat er speelt. Ervaren en voelen wat er gebeurt met collega's. We zijn een team namelijk! Dat vind ik ook zo mooi aan het politiewerk. Als er een heftig incident plaatsvindt, dan staan alle politieneuzen direct en zonder aarzelen dezelfde kant op. Dan sta je er voor elkaar. Op zulke momenten zie je goed hoe hecht de politiefamilie kan zijn. Prachtig dat ik daarvan een onderdeel kan zijn, denk ik dan.'

INTERNATIONALE SAMENWERKING

Een nieuwe uitdaging heeft Renier enige tijd terug gevonden in zijn functie als inspecteur grensoverschrijdende criminaliteit. Vanuit het politiebureau aan het Chasséveld in Breda is zo'n functie logisch, met onder andere de bijzondere grensplaats Baarle-Hertog (B) en Baarle-Nassau (NL) in het werkgebied. 'Dit leek mij heel interessant om te doen. Ik heb er dan ook bewust op gesolliciteerd,' vertelt Renier. 'Criminaliteit stopt namelijk niet bij de grens. Dan is het zeker handig als je als Belgische en Nederlandse politie goed met elkaar samenwerkt. Qua verdragen over wat over elkaars grens mag in het politiewerk is het al best goed geregeld en binnenkort zal dat nog beter worden. Tijdens een werkbezoek van premier Mark Rutte hebben we daarover gesproken. Ik weet dat er in de politiek wordt nagedacht over de wetgeving die ons extra mogelijkheden geeft om ons grensoverschrijdende politiewerk nog beter te kunnen doen. Maar dan nog ligt het aan de mensen of de samenwerking een succes wordt of niet.'

**'Buiten op straat werken
vind ik nog steeds
het mooiste wat er is'**

Er is een prima band ontstaan met de Belgische collega's

CULTUURVERSCHILLEN

'Verdiep je in elkaars cultuur, weet de verschillen en benut ze juist. Zoek de verbinding met elkaar, zodat je elkaar leert kennen,' gaat Renier verder. 'We zijn allemaal politiemensen en willen er het beste van maken. Verbinding vind je sneller als je ook eens met elkaar wat eet en drinkt. Dat doen we dan ook en het resultaat is dat er een vriendschappelijke band is ontstaan met de dienders uit België. Dat is nodig, want de samenwerking is in de praktijk toch lastiger dan je misschien zou verwachten. De wet- en regelgeving mag je nooit uit het oog verliezen. We moeten daarbinnen opereren. De Nederlandse geweldsinstructie kent bijvoorbeeld aanhoudingsvuur, maar de Belgische niet. Gevolg: in België mag een Nederlandse diender zijn vuurwapen alleen gebruiken ter wettige verdediging (noodweer).'

Renier en de NPB

Renier is sinds 2017 lid van de NPB. Hij heeft een uitgesproken mening over de rol van de vakbonden tijdens CAO-onderhandelingen. 'Dat kan echt veel beter, we komen er steeds niet goed uit, er wordt te weinig bereikt.' Hij is echter wel tevreden over bijvoorbeeld de inspanningen van de NPB om politiemedewerkers tijdens hun werk te laten beschikken over een bodycam.

Waar zou de NPB zich meer voor kunnen inzetten? 'Ik denk dan vooral aan de duurzame inzetbaarheid van politiemensen. Dat is een brede omschrijving waaronder lichamelijke fitheid en gezondheid vallen, maar ook de mentale. Meer faciliteiten bijvoorbeeld om met elkaar als collega's te sporten. Niet alleen, in een sportschool ergens anders, maar juist met elkaar, op het bureau. Dat is goed voor de teamgeest en de verwerking van dingen die we meemaken. Ik weet dat je de eigen mindset goed kunt beïnvloeden door te sporten. Het is goed voor onze mentale weerbaarheid.'

Renier vindt het vreemd dat het kan voorkomen dat een diender na zijn eerste aanstellingskeuring zijn hele loopbaan niet meer gekeurd wordt. 'Dat gebeurt alleen als je naar een andere functie gaat. Ik zie liever dat er voor iedereen bijvoorbeeld elke drie jaar een check-up is, zowel fysiek als mentaal. Wat speelt er bij iemand? Gaat het nog wel goed met lichaam en geest? Daar zou standaard aandacht voor moeten zijn. Van mij mag de NPB zich daar sterk voor gaan maken.'

BELGISCHE COLLEGA'S

In afwachting van nieuwe regelgeving gaan Renier en de Nederlandse en Belgische politiemensen voortvarend verder met de samenwerking die nu al mogelijk is. De pilot met gemeenschappelijk surveilleren is een succes. 'Dat willen we uitbreiden,' zegt Renier. 'Het enthousiasme is groot, niet alleen bij ons. In de plaatsen waar het gebeurt, juichen ook de burgemeesters deze aanpak toe. Het is ook een goede zet dat Belgische collega's meelopen in het Bredase horecateam. Dat geeft een duidelijk signaal aan Belgen die denken dat ze hier meer kunnen maken dan in eigen land.'

Renier: 'We denken dat het allemaal nog beter kan en daar werken we aan. Geholpen bijvoorbeeld doordat wij met ons C2000-systeem ook direct toegang hebben tot het Belgische netwerk van politie. We weten elkaar in alle gevallen sneller te vinden. Dat komt ook door de cursus die grensoverschrijdende dienders krijgen. Een Belgische en een Nederlandse hoofdagent geven samen die cursus aan een groep met Belgen en Nederlanders. 50/50 om elkaar ook op deze manier te leren kennen. De cursus heet *Zonder zorgen de grens over*. Daar gaat het steeds meer naar toe en ik vind het mooi dat ik daaraan kan bijdragen.'

Kan dat, elke dag fluitend naar je werk gaan en zo ook weer terugkeren als politiemans? Renier vindt van wel. 'In mijn geval is dat echt zo. Ik overdrijf het niet. Zelfs de keerzijde van ons vak, die we allemaal kennen en waar ik regelmatig mee geconfronteerd ben, houdt dat niet tegen. Dat zit voor een deel in je, maar je kunt het ook trainen. Een training door het Instituut voor Psychotrauma omtrent bijvoorbeeld het verwerken van traumatische ervaringen helpt zeer zeker. Dat weet ik van de acht jaar dat ik deel uitmaakte van het team collegiale opvang. Dat iets je raakt, soms heel erg hard, is volkomen normaal. Daar kan nooit iets gevonden worden. Het gaat er om hoe je er daarna mee omgaat. Belangrijk is dat je leert relativeren. Je moet het verwerken. Afstand nemen. Dat werkt voor iedereen in detail anders. Maar het mooie daarbij is ook dat we als politiemensen onder elkaar er zijn om elkaar hierbij te steunen.' ■